

קבית

שבועון קבוצת יבנה

י"א באייר תשפ"א - (23.4.21)

"וּבְקִצְרְכֶם אֶת קִצִּיר אֲרָצְכֶם לֹא תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֶךְ לַקְצֵר וְלִקְט קִצִּירְךָ לֹא תִלְקֹט" (ויקרא י"ט, ט').

שבת פר' אחרי מות-קדושים

כניסת השבת - 18:53 צאת השבת - 19:55

הרי אין קציר בלא זריעה. ואם החקלאי עדיין עסוק בזריעה, אבוי לו, כי לא יספיק לעסוק בקציר. הפרשנים לא עסקו בשאלה. ריאליה חקלאית לא עמדה נגד עיניהם, אך שאלו נא חקלאי וראו ש'ברכה' זו היא בעצם קללה. משך החריש איננו תלוי ברמת היבול, אלא בכמות השטח ובמועד בו החל החריש. חריש בזמן הקצירה איננו סימן ברכה.

בספרות על פיתוח חקלאי מככב המודל שפיתחה חוקרת בשם אתר בוסרוף, בו היא מסבירה את שלבי הפיתוח החקלאי. בחקלאות המסורתית זרעו לסרוגין, פעם בשנתיים - שנה זרע ושנה בור. בשלב פיתוח ראשון עוברים לזריעה בכל שנה, בסיוע של טיוב הקרקע וזיבולה. בשלב שני משתלב גורם השקייה קבועה, ואחר כך דו גידול, פעמיים בשנה. מה שמתאר הנביא הוא מצב כזה, של דו גידול. הקוצר את הגידול הראשון, פוגש את החורש של הגידול השני. והנה כיום הגענו בארץ ישראל למצב זה של דו גידול. כל השנים הפחידו אותנו שקצב גידול האוכלוסין יגרום לשואה של חוסר מזון. בשלב זה, הפיתוח האגרו-טכני משיג את גידול האוכלוסין.

אנו קוראים את הנבואה לאחר יום העצמאות והנה, הנבואה לפנינו. לא בלבוש חג ועטרת צבעונית, אלא בלבוש יום יום של צבע אדמה וחיטה (והרבה זיעה).

אם כן, לא כל מה שהנביא איחל לנו התקיים, אך מה שהתקיים רב, ו-"דייננו".

בספרות ישראל מנהגים שונים באשר לקריאה של הפטרת אחרי מות-קדושים. לא נרחיב בהם, אך ההפטרה המקובלת היא זו גם המקובלת בפרשת קדושים, מעמוס פרק ט'. הפטרה זו נופלת השנה בשבת שאחרי יום העצמאות. הפרשה עוסקת בבני ממלכת ישראל, אבל אי אפשר לקרוא אותה מבלי להרגיש, בצמרמורת, שבעצם מדובר בנו.

הפרשה מתחילה בהבטחה שה' לא ישמיד את בני ישראל. הם יגלו ו"הנעותי בכל הגוים את בית ישראל כאשר ינוע בכברה ולא יפול צרור ארץ". בכברה נעשית פעולה של סינון, החלק העיקרי נשאר בכברה, אך לא ייתכן שלא ינשור ממנה המוץ או גרגרים נספחים. מה, או מי, שנשאר בכברה הוא מי שנשאר בגוש ולא התפורר לפירורים. לאחר מכן יחזרו הגולים ארצה ו"אקים את סכת דויד הנפלת", עם ישראל יירש את "שארית אדום". ואנו נזכרים בשרידי השלטון הנוצרי בארץ, לא ממש כיבוש אבל שלטון זר.

עד כאן המאזן איננו רק לטובתנו. אמנם סוכת דוד הוקמה והיא בנויה יותר מאשר אי פעם. אבל עשרת השבטים לא חזרו. אדרבה, הם אבדו לעד, חזרו גולים רבים אך גם רבים רבים הושמדו או איבדו את דרכם אלינו.

השיבה לארץ קשורה, כדברי ההפטרה, בשיקום החקלאות. "הנה ימים באים נאום ה' ונגש חורש בקצר ודרך ענבים במשך הזרע". לכאורה, דרך הגזמה לפנינו. וכי ייתכן שהחורש (לפני הזריעה) ייפגש בקוצר?

”ואני תפילתי לך...”

תפילת מנחה בימות החול בשעה
17:15 (לבעלי תו ירוק).

שבת פר' אחרי-מות קדושים

18:53 - הדלקת נרות

19:10 – מנחה

קבלת שבת

08:30 – מניין בבית הכנסת

13:30 – מנחה גדולה

17:15 - מנחה קטנה

17:35 – שיעורו של קובי שטיין

יצאת השבת : 19:55

שבת שלום !

הציבור מוזמן השבת, בשעה 17:35, לאחר
מנחה קטנה לשיעורו של קובי שטיין בנושא:
”הדרך לרלוונטיות: בין יישום לחוויה”

אספת החברים

בזום במוצ"ש

בשעה 21.30

מזל טוב!!

* למלכה הקשר להולדת שני נינים (!) בן לכנה ויוסף ובן לנועה ותומר,
נכדים לתמר ויגאל הקשר.

עטרה יובסקי בת ה-90

**"עטרת תפארת שיבה בדרך צדקה
תמצא" (משלי ט"ז, ל"א)**

עטרה בת מקס-מנדל ורחל הג'ר.

נולדת בניו יורק. בגיל 15 סיימת תיכון,
התחלת ללמוד מתמטיקה ועבדת כמורה,
למימון עלייתך ארצה.

במסגרת סיור מקהלות הגעת ליבנה, ניגשת
למנהל ביה"ס, יצחק אשר, והודעת לו שאת
נשאת כאן! כך הגעת להיות מחנכת כיתה ז'.

בהסעה להצגה, פגשת בקבינה את בנימין
הנהג. ומשם, הכל היסטוריה ...

בניתם את ביתכם וגידלתם את ארבעת ילדיכם.
בזכות פועלך ונחישותך גדלו בנייך, בעלי לקות
השמיעה, כשאר הילדים.

בכסלו תשמ"ד שכלתם את בנכם, ישראל,
בהתרסקות מטוס, בדרכו לטיול עם אלדד רון,
חברו.

עבדת כמחנכת וכמורה לאנגלית, כמנהלת
חשבונות וכמורה לכשרות ושבת באולפן הגיור.
באספות החברים, את משתדלת לשמור על
הקיבוץ וערכיו.

את אוהבת לקרוא ומתעניינת במה שקורה
בבית ובעולם.

יש לך אהבה לתיאטרון, ושנים רבות שיחקת
בחוג דרמה.

את השראה לנכדייך שאוהבים לשוחח ולטייל
איתך בקיבוץ שאת כל כך אוהבת.

עטרה, בזכותך אנו למדים על

חשיבותם של דיוק וביטוי מעמיק,

על התגברות והתקדמות הלאה.

אשרינו שזכינו בך!

ברכותינו בהגיעך לגיל 90.

**"הנה מה-טוב, ומה-נעים-
שבת אחים גם-יחד" (תהילים קל"א, א')**

השנה החולפת לימדה אותנו
על הכוח הטמון בשוני הקיים בינינו
על הערך המוסף

שכל אחד ואחת מאיתנו מוסיפים
למעגל המשפחתי-הקיבוצי-האנושי
על היפה, המיוחד והטוב שבמארג
החיים העדין שלנו.

החולשות שלי, אצלך הן חוזקות.
הפחדים שלך,

אצלי הן מקור נחישות וביטחון.
על ההכרח שלנו אחד ברעהו וברעותה,
לקיום המעגל השלם בשגרת היומיום,
ועוד יותר בתקופות מאתגרות.

ביום הזה, נפנה זרקור אליכם:
בת התשעים, בני ובנות השמונים
והשבעים

נמקד מבטנו בדרככם, פעלכם
וייחודכם,

נודה על מה שנתתם עד כה
ועל כל הטוב

שאתם מוסיפים לנו כאן.
נביט, נכיר ונוקיר
את היותכם חלק מאיתנו.

כל אחת ואחד מכם,
הוא חלק משמעותי
מהיצירה השלמה שאנחנו,
מהבית,

בית קבוצת יבנה.

תודה לכם על היותכם.

מי ייתן ותמשך דרככם בבריאות
טובה, נחת ושמחה.

**ותודה לאל "שהחיינו וקיימנו
והגיענו לזמן הזה"**

יעל גדסי בת ה-80

”בִּירְאֵת ה' בְּאֵמוּנָה וּבְלֵבב שְׁלֵם” (דה"ב, י"ט, ט')

יעל בת אשר והדסה פויכטוונגר.
נולדת בתל אביב ומגיל צעיר
היית פעילה בבני עקיבא.

הגעת לכאן בכיתה ט', להגשמת חלומך
לחי תורה ועבודה.

כבר בכיתה י', את וגצי הפכתם לזוג,
ולימים נישאתם, והבאתם לעולם חמישה
ילדים, אותם חינכתם לנתינה וצניעות.

בשנת תשנ"ד (אפריל 1994), נרצח ישי, בנכם,
בידי מחבלים, דבר שהטביע חותם
במשפחה ובקהילה.

עבדת בחדר האוכל ובמטבח, היית סדרנית
עבודה, ניהלת את כל החנויות ביבנה,
והיום את מסייעת בתיכון, באחריות על
צילומים וספרי לימוד, לצד עבודה במחסן
הבגדים.

לאורך השנים את חברה פעילה בוועדות
ובאספות החברים, ומשפיעה על צביון
הקיבוץ שאת כל כך אוהבת.

בעת פטירת חברים – את דואגת לסעודת
ההבראה.

את אוהבת אמנות וטיולים ומתמידה בחוגי
גמרא, תנ"ך ויצירה.

יש לך קשרים מיוחדים עם נכדייך ונינייך,
שיודעים שביתכם תמיד פתוח.

יעל, עשייתך תורמת לנו להגשמת חזון
הציונות הדתית והקיבוץ.

אשרינו שזכינו בדך! ברכותינו בהגיעך
לשנת ה-80

כוכבה צ'ימבליסטה בת ה-80

תְּנוּ-לָהּ, מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהִלְלוּהָ בְּשָׁעֲרֵים
מְעֻשֵׂיהָ” (משלי ל"א, ל"א)

כוכבה, מרלן, בת אהרון וסולטנה לפז
(Lebez).

נולדת באלג'יר ובגיל 16 עברתם לפריז, שם
הצטרפת לבני עקיבא.

בשנת 1960 הגעת לשדה אליהו עם גרעין
”נחשונים” של בני עקיבא, שם עברתם
חבלי קליטה מאתגרים בגד"ש וברחוב
הקיבוצי.

הכרת את נחום, שבא לבקר את אחותו,
ובזכות הצרפתית הכרתם, התאהבתם,
ובאתם לכאן להקים בית. נקלטת בקלות
בעזרת עדנה ויונה ריין, מאמציו של נחום.

הבאתם לעולם את חמשת ילדיכם.

עבדת במגוון ענפים והיית אס בית מסורה,
10 שנים באולפן לעברית וכ-20 שנה בבית
סביון.

כיום את עובדת נלהבת בחממת הנוי.

את אוהבת לקרוא ולטייל, לטפל ולפנק
נכדים, מציירת בכישרון, תופרת, רוקמת
וסורגת.

בכל שבת מצטרף אליכם מאומץ אחד
לפחות, ולא נשכח את ריבת האתרוגים
המיתולוגית שלך ...

כוכבה, את מוסיפה לנו
לתחושת החום הביתי,
ברכות ובנכונות שלך.

אשרינו שזכינו בדך! ברכות
בהגיעך לגיל 80

טובה שטיינר בת ה-80

”חַכְמוֹת נְשִׁים בְּנֵתָה בֵּיתָה” (משלי י"ד, א')

טובה בת לאה ומשה דותן.

נולדת וגדלת בגבעתיים והיית חניכה ומדריכה בבני עקיבא.

הגעת לטירת צבי עם גרעין "נחלים" של בני עקיבא, עם חבריו את בקשר עד היום.

למדת בסמינר, חינוך מיוחד לגיל הרך, והיית מפקחת גני ילדים.

נישאת למוישליה והגעת אלינו. המשכת בפיקוח, לצד התנדבות כגננת שי"ח בגן הצבעוני וכסייעת בבית הספר היסודי.

את אוהבת לרכוש ידע ועוסקת בין השאר בקריאה, אמנות, הקשבה להרצאות ומופעי זמר נוסטלגי, מלאכות יד, תכשיטנות וגם טיולים בארץ ובעולם עם מוישליה, מהם יצרת אוסף אלבומים, שעוני קיר ובובות, לצד אוסף חנוכיות עתיקות.

קשרי המשפחה חשובים לך וביתך תמיד פתוח. את מתעניינת ודואגת למצבו ההתפתחותי של כל נכד ונין ודואגת שיהיו בביתך משחקים מותאמים, ובשבילם. את גם אלופת עוגות הגבינה!

טובה, את מוסיפה לנו עושר חינוכי ותרבותי,

אשרינו שזכינו! ברכותינו בהגיעך לגיל 80.

צביה בן אהרון בת ה-70

”דְרָכֶיהָ דְרָכֵי-נְעָם וְכָל-נְתִיבוֹתֶיהָ שְׁלוֹם”
(משלי ג', י"ז)

צביה בת לילי ומרטין ויינגרטן.

נולדת בניו-יורק, חניכה גאה בבני עקיבא.

בשנת 1969 הגעת עם גרעין הגשמה, להכשרה בקבוצת יבנה ובסיומה,

יצאת ללימודי ארכיאולוגיה והיסטוריה.

את יוסי, בן המשק, פגשת באופן מקרי, באלון שבות. התאהבתם, התחתנתם וגידלתם כאן את ארבעת ילדיכם.

עבדת עשור במטבח ועשור כמחסנאית ילדים, היית סדרנית עבודה ומרכזת שירותים.

למדת "לבורנטית רפואית ואיכות הסביבה" ומאז את מנהלת את המעבדה במפעל השימורים.

חברה בהתאחדות התעשיינים, במכון התקנים וב"אידיאה", קבוצת נשים להידברות בין מגזרים.

את פעילה בחיי הקיבוץ והקהילה – חברה בוועדות מובילות ובנשיאות האספה.

משקיעה במשפחה ודואגת ללכידותה, מטפלת בנכדים, מפנקת בעוגיות ובמטעמים, ובקיץ - קייטנת נכדים אהובה.

את אוהבת לטייל, לקרוא ספרים בנושאים שונים ולעקוב אחרי אירועים בעולם.

צביה, זרנך אנו לומדים מקצועיות, מסירות ומעורבות חברתית.

אשרינו שזכינו בך!

ברכותינו בהגיעך לגיל 70

מרים וכמן בת ה-70

”כי אם לפינה תקרא, לתבונה תתן קולך”
(משלי ב', ג')

מרים מלכה, בת חנה ויהושע וייס.

נולדת במנהטן וגדלת בקהילה גדולה ומשפחתית. הגעת לכאן להכשרה, בסיומה טסת הביתה והתמקצעת במתמטיקה וחינוך.

במחנה בני עקיבא בקנדה פגשת את יעקב, הצטרפתם לגרעין האמריקאי ליבנה, היישר לחופה קיבוצית.

את ששת ילדיכם גידלתם לערכים של תורה ומצוות, לימוד ונתינה.

הייתם אם בית ומורה באולפן העברית ובאולפן הגיור.

בשנות השמונים, כשהוקם מפעל השעונים ובמשך 30 שנה, עבדתם במפעל כמנהלת קשרי חוץ, מתורגמנית ומנהלת החשבונות.

בשעות שמעבר, שימשת מדריכת כלות ובלנית, וליווית ילד עם צרכים מיוחדים.

בשנים האחרונות, קיבלתם על עצמכם את ניהול עמותת "אילן ונופ"י". את חברה בוועדת הצדקה, שותפה לאפייה במפגשי של טעמים ומתנדבת בחברה קדישא, שנים רבות.

לצד זאת, אתם אמא וסבתא, מפנקת, קשובה ומעניקה לכ-32 נכדיכם, שרואים בכם מודל.

מרים, את מוסיפה לנו מכישוריך

במקצועיות, ידע רב

ועין טובה.

אשרינו שזכינו בך!

ברכותינו בהגיעך

לגיל 70.

אריה ברנע בן ה-70

”קום היתה לך בארץ, לארצה ולרחבה: כי לך אֶתְנָנָה” (בראשית י"ז)

אריה בן אלי והדסה בוכאסטר.

בדיוק היום אתה חוגג 70.

מזל טוב!!

אתה בן למייסדי הקבוצה,

שהקדישו את מרצם לבניית המקום ולקשרי משפחה.

בתיכון למדת בשדה אליהו, מכונאות ואגרוטכניקה.

שירתת בסיירת צנחנים וכאבא, הוקפצת פעמים רבות.

עבדת בגד"ש שנים רבות, כאחראי על הכלים החקלאיים. שיפצת, תיקנת ושיפרת.

שירתת בתפקידי ניהול במגוון ענפים.

שיחקת כדור עף בנבחרת יבנה ובנבחרת הענפים.

טיולים הם אהבה גדולה שלך, ובמשך כ-20 שנה ניצחת על טיולי החורף, בסדר ובדייקנות האופייניים לך, והמשכת ב"ירקונים", לצד אליקים.

היום אתה משלב בין עיסוק במורשת המקום לצד תיקון אופניים.

"גרעיני אריה" זהו מותג מפורסם, שבנית כתחביב מושקע ומקצועי.

קשרי המשפחה ומורשתה, יקרים לך. אתה אבא וסבא אוהב, מתעניין ומעורב. ממציא שמות חיבה וביחד עם ציפי, מפנק כל אחד לפי טעמו.

אריה, אתה מוסיף חיבור לשושלת המשפחתית, לקבוצה ולארץ ישראל.

אשרינו שזכינו בך!

ברכותינו בהגיעך לגיל 70.

צביקה שריד בן ה-70

"ומצא-חן ושכל-טוב בעיני אלהים ואדם"
(משלי ג', ד')

צביקה בן יצחק ויוכבד שריד.
נולדת וגדלת בקבוצת יבנה, בן לשורדי
השואה.

שירתת בנח"ל כמפקד, ובקבע - כמ"פ
פלוגה מבצעית.

נישאת לרבקית וביחד גידלתם את ארבעת
ילדיכם לאמונה, עבודה ונתינה, במסירות
ובאחריות.

למדת הנדסאי תעשייה וניהול וניהלת את
מדגרת יפה הוד.

הקמת את מרכז המזון, וכ-35 שנה אתה
מנהל, מפתח ומביא אותו לשיאים, כולל
זכייה בפרס קפלן לחקלאות.

היית חבר בוועדת החברים ובנשיאות
האסיפה, מקשר גרעין הצופים הדתיים
וראש צוות חשיבה להגדלת הבתים.

אתה אוהב תשבצי סודוקו, סרטים טובים,
קריאת ביוגרפיות וטיוולים.

ביתכם פתוח לכל בחורי תוכנית תל"ם
ולמדריכים השכירים בתיכון.

"זכרו כי משריד נבניתם" - אתה רואה
שליחות להמשיך את השרשרת ולראות דור
רביעי מגשים את חלום הוריק, וחי לצד
סבתא וסבא.

צביקה, דרכך השרשרת היהודית
והקיבוצית ממשיכות

להשתרש. ערכים, אמונה,
חריצות, ומסירות.

אשרינו שזכינו בד'!

ברכותינו בהגיעך לגיל 70

בנצי טסלר בן ה-70

"כַּעֲץ שֶׁתוֹלַע לְפִלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פָּרְיוֹ יִתֵּן
בְּעֵתוֹ וְעֵלְהוּ לְאִיבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
יִצְלִיחַ" (תהילים א', ג')

בנצי בן אליעזר וחנה טסלר.

בן משק, בכור לשורדי שואה. קיבוצניק
בנשמתך.

שירתת כקצין בשריון ויצאת לשנת שירות
במעלה גלבווע, שם התאהבת במרגלית ז"ל.
נישאתם והבאתם לעולם את חמשת
ילדיכם, אותם חונכתם לתורה ועבודה,
צניעות וחיבור לאדמה, עד מותה בטרם עת
של מרגלית.

אחרי מלחמת יום כיפור, בה נפצעת, עבדת
בפרדס ומאוחר יותר, ניהלת את הענף.

יחד עם אחיך, מאיר, הקמתם את הבוסתן,
בו טיפחתם במסירות עצים מיוחדים.

היית סדרן עבודה, מרכז כוח אדם, מרכז
שירותים ומנהל ייצור במפעל השימורים.

לאחרונה, חזרת לכרם ולמטעים.

מותג "היין של בנצי" שאתה מייצר
כממשיכו של אביגדור, ידוע כבר שנים.

לפני 14 שנים נישאת לליאורה. יחד אתם
נהנים מהנכדים.

בשבתות אתה מתחזן מדי פעם במניין
השכונתי, ולעונג השבת - פיצוח גרעינים
חובה!

בנצי, אתה דוגמא לצניעות, מסירות,

חיבור למקום ולאדמה.

אשרינו שזכינו בד'!

ברכותינו בהגיעך לגיל

70.

משולחן תרבות

הימים שבין יום השואה ליום הזיכרון ויום העצמאות אלו ימים עתירי תוכן, רגש, קושי, תקווה ועוצמה.

כל אירוע בימים אלו הוא מורכב, ודורש הרבה הכנה ועשייה, זמן רב מראש.

תודה לאל שהימים האלו עברו עלינו בטוב ובבריאות, ושיכולנו לציין ולחגוג אותם כקהילה וכחברה, עם העוצמה של היחד.

תודה מקרב לב לכל הצוותים שעמלו רבות להצלחת האירועים :

צוות טקס יום הזיכרון, צוות תערוכת הזיכרון,

צוות המפקד, צוות יום העצמאות וצוות ההגברה והתאורה,

ענף הווידאו וענף המזון. תודה לכל המתנדבים והתורמים, אשרינו שזכינו!!!

ולאירועים שלפנינו ...

❖ **"ירושלים של זהב ..."** ערב שירים עם הזמרת **שולי נתן** לכבוד יום ירושלים, יתקיים ביום ראשון, כ' באייר (2.5.21) בשעה 19:30. הערב בחסות המתנ"ס.

❖ מוזמנים למפגש **"קפה ספרות"** עם נגה רפל וילדיה – **עמית, איתמר ושלומית** - **"ואתאהב בסופה"** - ערב בסיפור ושיר, על התמודדותה של משפחה עם גידולה של רעות - ילדה בעלת צרכים מיוחדים, מאתגרת במיוחד. זהו ספר אישי על אהבה ושנאה, שלום ומלחמה, בכי ושמחה. מסע בחיפוש אחר השלמה ואושר. הערב יתקיים **ביום רביעי, כ"ג באייר (5.5) בשעה 20:30, בבית עקד.**

❖ לאור הביקוש וההצלחה, נפתח את משחק הניווט בלייג בעומר **מיום חמישי אחה"צ ועד יום שישי אחה"צ (29-30.4)** לכל אלו שטרם הספיקו. הנאה משפחתית מובטחת, במשחק מושקע ומאתגר. צאו לדרך!

האם אבוד לה? "לא אבוד. אנחנו מתכוננים לפתוח את המשחק גם בל"ג בעומר". להתראות בשבילים!

על ארגון "השומר החדש" בטח כבר שמעתם. כעת יש ביבנה קבוצה של חבר'ה, בסביבות גיל 24, שגרים בקיבוץ ועובדים בגד"ש, במסגרת תוכנית פיילוט חדשה של הארגון. ק' הילה פנתה לנעם פישביין ושאלה במה דברים אמורים. נעם: "פירסמנו בכל מיני פורומים שמחפשים עובדים לעונת 2021, וההיענות היתה מאוד נמוכה. באיזה שהוא שלב, פנו אלינו מארגון השומר החדש והציעו לנו להשתתף בתוכנית חדשה שהם מריצים". בשלב זה, נעם מפנה אותנו למרכז התוכנית מטעם השומר החדש, אלי קיי, לקבלת רקע. אלי: "הארגון נוצר כדי לענות על הצורך לסייע לחקלאים בשמירה חוקית על שטחי מרעה ושטחים חקלאיים בחוות בודדים, מפני גניבות וטרור. הוא התרחב לתוכנית של שנת י"ג, לעזור למשפחות חקלאיים בשמירות ובעבודות חקלאיות, במטרה לסייע לחקלאים ובמקביל, להכניס צעירים למסלול של עבודה חקלאית, מתוך אידיאולוגיה ציונית ומתוך רצון להאחיב עליהם את התחום ולהעניק להם כלים מקצועיים. כעת, פיתחנו מיזם חדש שבו אנחנו מספקים כח אדם לקיבוצים, ונהנים מהרמה המקצועית הטובה שניתן להעניק

בהודעות יום העצמאות המליצו לנו על משחק ניווט יישובי. ק' הילה, למרות הנטיות הקהילתיות שלה, לא יצאה למשחק, אבל רצתה לדעת האם ומה היא הפסידה. קודם כל פנתה אל צמד תרבות קורונה, שגם בלי הקורונה מפיך ללא לאות, ושאלה את רחלי ורויה מה זה היה בעצם. הן הסבירו: "המשחק הוכן בעזרת חברה בשם "יש לאן", שמתמחה בהכנת משחקי ניווט יישוביים באמצעות הטלפון הנייד. אנשי החברה שהו יום שלם ביבנה, תישאלו, למדו, צילמו, מיפו ויצרו יופי של משחק מקומי".

נטע קנדל, שהשתתפה עם משפחתה, מספרת: "פינינו למשחק את אחר הצהריים. המשחק התבסס על כישורים מגוונים, למשל, (סליחה על הספולר) צילומים משפחתיים כמו פירמידה או רוחות השמיים ... היו שאלות נחמדות ומעניינות על מקומות בקיבוץ. מה שלא ידענו, יצרנו קשר עם הורים וחברים. היו גם שאלות על המדינה, שילדים בגיל בית הספר אמורים לדעת. עברנו מנקודה לנקודה בניווט סלולרי וכשנתקענו, נעזרנו באנשים טובים באמצע הדרך. בדרכנו פגשנו עוד כמה קבוצות, רכובות על אופניים, והתייעצנו אחד עם השני". "חייבים להתנייד באופניים?" "רצוי מאוד", "ולאיזה גילאים זה מתאים?" נטע: "לדעתי, לכל גיל, מכיתה א'. החוויה טובה, מעשירה ובין-דורית. ותמסרי תודה למארגנות!" ק' הילה הרגישה צביטה קלה על כך שלא לקחה חלק במשחק, ופנתה לצמד התרבות-כבר-לא-קורונה בשאלה,

העבודה, ועוזר מאוד בגיוס משוחררי צבא דרך ערוצי הפרסום שלו. נועם מוסיף: "תהליך הגיוס ארך יותר זמן משחשבנו, ולא הגיע להיקף שרצינו. בינתיים הגיעו שלושה בנים ושתי בנות שגרים בשתי דירות קוטג', ואמורים להישאר בקיבוץ בחצי השנה הקרובה ולעבוד בגד"ש. הם נמצאים פה קצת יותר משבוע". "האם הם רוצים להתקשר למשפחות בקיבוץ?" נעם: "כרגע הם לא הביעו עניין". נעם מקשר בין הקבוצה לבין הקיבוץ, בעזרתו של אסף ובעזרתה הראשונית של רבקית שריד. והוא מוסיף מסר לצעירינו היקרים: "אנחנו שמחים על הצעירים שבאים לעבוד, ותמיד נשמח עם בני משק נוספים שיצטרפו לצוות".

לחבריה, מהתשתית, מהמבנים ומהמסגרת הקיבוצית. מעניקים התחלה טובה לצעירים במסגרת "תוכנית מועדפת" ומספקים לקיבוצים עזרה בכח אדם". אלי מספר על ראיונות ומפגשים מוקדמים עם המועמדים לתוכנית. על התחייבות של החבריה בתוכנית לכבד את נהלי הקיבוץ ולהשקיע בעבודה כמה שאפשר. הדגש, כך אומר אלי, הוא על האפשרות של הצעירים לסגור פערים מקצועיים וכלכליים ולקיים מוסר עבודה. לאחר שלב ההתאקלמות הראשון, התוכנית תכלול התנדבות של פעם או פעמיים בשבוע בקיבוץ, ויצירת קשרים עם סביבתם ("יציאה מהחדר הסגור"). נעם מוסיף כי ארגון השומר החדש מקבל עמלה על

ל"ג בעומר תשפ"א

הדלקת המדורות תהיה השנה ביום ה' בערב, י"ז באייר,
ל"ג בעומר

17:30-18:30 - פעילות יצירה לל"ג בעומר בפרגולה,
בהובלת בנות השירות לאומי.
18:30 - ארוחת ערב בחד"א
19:00 - מופע קוסם לילדים
19:30 - הדלקת מדורת הגיל הרך ברחבת הכורכר
מערבית לבית האדום.

*כואו כשנחנה!
צוותי החינוך*

משולחנו של מרכז חינוך / אסף בית אריה

מושבתים. החלטנו לא לוותר, ובמהלך הפסח יצאנו לשני טיולים של יממה כל אחד, כולל לינה בשטח בלילות. היה מרשים ומרגש לראות את התפקוד ולקייחח האחריות של השכבות הבוגרות (שכב"ג) בהכנות, בהדרכה ובתפעול של הטיולים. הייתה חוויה חשובה ומעצימה למדריכים ולחניכים גם יחד.

ומאז הפסח ועד היום - ילדי כיתות א' ו' נהנו מתקופה משמעותית, שכללה עבודה במשק הילדים ההולך ומתפתח (מוזמנים לבקר), טיולים, ניקיונות, פעילויות סביב כל האירועים החשובים – יום הבחירות, פסח, ימי השואה והזיכרון, השתתפות במפקד יום העצמאות ועוד ועוד. והשבוע נפגשו עם כוכבת סדרת טלוויזיה אהובה, שהיא גם נכדתם של פנחס וירדנה רונן, שסיפרה לילדים על החיים האמיתיים שמאחורי הקלעים. בקרב הילדים נרשמה התרגשות רבה ... הנוער נהנה גם משפע של פעילויות מגוונות, כולל "טיול חוליות" מוצלח בהובלת הי"בניקים, ופעילות משמעותית סביב יום השואה ויום הזיכרון. השנה הצטרפנו למיזם הארצי "רצים לזכרם". במסגרת זו, לקראת יום הזיכרון לחללי צה"ל התקיימו מפגשים של כל שכבה עם בני משפחה של אחד הנופלים שלנו, שסיפרו את סיפורו. בהמשך התקיים מרוץ משותף סביב הקיבוץ, שהסתיים בטקס צנוע. אני מקווה שהמיזם יהפוך למסורת אצלנו ויהדק את ההיכרות של ילדינו עם זכר בנינו שנפלו שנים רבות לפני שהם (ואפילו ההורים שלהם) נולדו.

יש עוד המון עשייה לספר עליה, בדיווח הבא...

בשבועות האחרונים מערכת החינוך שלנו, בכל הגילאים, עבדה ב"פול גז", ועל כך תודה והערכה לצוותי החינוך, על המאמץ והמחויבות להחזיר את ילדינו לשגרה ויציבות, שהיו חסרות זמן רב. כל הדברים הרבים והטובים שקורים הם פרי היוזמה והעשייה שלהם. התקופה כולה התאפיינה בניסיון לאזן בין הנחיות המדינה המגבילות, לבין הרצון והצורך לחזור לשגרה, לאור התחלואה האפסית ואחוז ההתחסנות הגבוה שהיו אצלנו. צריך להודות ביושר, שלעיתים לקחנו סיכונים מחושבים וקצת "עיגלנו פינות". על הפסח וההכנות לקראתו לא יצא לי לדווח בזמן אמת. אז לטובת מי שמתגעגע ... אזכיר כאן בקצרה מספר התרחשויות.

נתחיל מהגיל הרך - המערכת שלנו היא מהבודדות שפתוחות בחוה"מ כרגיל. זה נושא שראוי לדיון, שלא אכנס אליו כאן, רק אציין שלא פשוט להיערך לפסח, לצד העבודה האינטנסיבית בגיל הרך. עברנו זאת בהצלחה, בין השאר בסיוע הנוער (המעולה) שלנו.

העבודה של הנוער (חטיבה ותיכון) לקראת הפסח, התמקדה השנה פחות בענפי המשק ויותר בסיוע בניקיונות ובהכנות לפסח במקומות שונים בקיבוץ, וכן בסיוע בניקוי בתים של חברינו המבוגרים. כמובן שיש עוד מה ללמוד ולשפר לקראת השנים הבאות, אבל היה מחמם לב לראות את הנוער (והמדריכים) מתגייסים למשימה, שלצד החסכון הכספי שהיה בה, היא יצרה גם חיבורים אנושיים וקהילתיים בין-דוריים מוצלחים.

צופים – כמו בשאר תנועות הנוער, כל פעילויות החוץ והטיולים למיניהם

על צורה ותוכן – בעקבות צוריאל / קובי שטיין

או שזה גם בהישג ידו של מי שאיננו כזה?
צוריאל פותח את מאמרו "דורנו מול
שאלות הנצח" (פורסם בעמודים תשט"ו)
באמירה הידועה "אחת דיבר אלוקים –
שתיים-זו שמעתי", הלקוחה מספר
תהילים (סב, יב). השימוש הנפוץ במילים
אלו (כמו שדורש באמצעותם רש"י את
ההבדלים בין עשרת הדברות של פרשת
יתרו לאלו של פרשת ואתחנן), הוא לתת
תוקף לשני ציוויים כאילו באו בדיבור
אחד. זהו כלי לביסוס הוודאות בכתוב.
אבל להבנתי, צוריאל דווקא מביא את
הפסוק על מנת לקדש את הספק: "מול
אחדות ה' עומדת שניות האדם" כותב
צוריאל, "קודש וחול, טומאה וטהרה,
אמונה וכפירה ירדו כרוכים יחד". על כן,
"עד סוף ימיו מתערבבים הספק והוודאי
בפסיפס חולף – זו דרכו של אדם". שאלות
האמונה, אומר צוריאל, הן שאלות נצח,
ומתוכן נגזרות גם שאלות של ביטוי
האמונה בפרקטיקה. אך כיצד הן יונצחו?
דומני שאתגר הרלוונטיות תובע מאיתנו
כתיבה כמו של צוריאל. כתיבה השוזרת
עתיק עם חדש, קודש עם חול, שפת חז"ל
עם שפת העם. אינני יודע איך לטפח כתיבה
מסוג זה, אבל ברור לי שהיא נחוצה. ואולי
אף דבר זה בכלל "קדושים תהיו" שנקרא
השבת.

שלושה שבועות של קריאה בצוריאל
אדמנית ז"ל אמורות היו להעלות בנו הרבה
מחשבות. כתיבתו של צוריאל היא כתיבה
מהפכנית במובנים רבים, וניכר כי כתיבתו
בוקעת מתוך אי-נחת ממצב קיים. יש לי
המון מה לומר על התוכן של הדברים, ועל
כך שצוריאל, בתחומים רבים, הקדים את
זמנו. אבל על כך אולי ארחיב בהזדמנות
אחרת. בנקודה זו ברצף הקריאה הקיבוצי
(מקווה שאתם איתי בזה), ברצוני לתהות
על הרלוונטיות דווקא של הצורה, של אופן
הכתיבה, ולא על הרלוונטיות של התוכן
הכתוב.

אחד הדברים שתפסו אותי מאוד בקריאה
של צוריאל, הוא השיבוץ של מקורות
תורניים בכתיבה. כמעט כל נושא שצוריאל
דן בו, החל בשואה ובתקומה וכלה במעמד
האישה והצומות, במיומנות של תלמיד
חכם גדול השרוי בתוך עמו, הוא שוזר את
דבריו בדברי תורה (עם מראה מקום לא
פעם, אך לא תמיד), כאומר: זו המסגרת
שמתוכה ראוי לדון בכל נושא חשוב באמת.

ואני הקטן, מצאתי עצמי תוהה: האם
צורת כתיבה זו עוד עימנו? האם עודנו
עמלים לעגן את אורחות חיינו ותפיסת
עולמנו בטקסטים הקדומים של התנ"ך,
המשנה והתלמוד, הראשונים והאחרונים?
האם דרוש לשם כך "תלמיד-חכם-חלוץ"?

משולחנו של המזכיר / נח חיות

אספת חברים

לקראת ההפעלה, ביקשה המזכירות לדון בשעות הפתיחה של ארוחת הבוקר, מתוך תחושה שסביב מוסד ותיק זה, אובדות שעות עבודה רבות מאוד. המחשבה הייתה שניתן לצמצם את שעות הפתיחה עד 8:00 בבוקר, על מנת להגיע לעבודה לאחר הארוחה, ולעבוד ברצף עד ארוחת הצהרים. המזכירות כינסה פורום של מרכזי ענפים, שם נדונה שאלת שעות הפתיחה. למרות השונות הרבה בצורכי הענפים השונים, הייתה הסכמה שניתן לקצר את שעות הפתיחה, אם על ידי שינוי הרגלים ואם באמצעות מטבח הענף, שממילא התפתח בשנת הקורונה. הנושא יחזור לדיון בהנהלת הקהילה.

צוואת והורשה

חבר שהולך לעולמו מוריש את הכסף שעומד לזכותו בתקציבו ובקרן חיים, ליורשיו. לאור הערות משפטיות שקיבלנו, אנו צריכים לשפר ולהקפיד על חוקי המדינה גם בנושא זה. המשמעות היא שהורשת התקציבים האלה תהיה אך ורק באמצעות צו ירושה. הכסף בקרן חיים משויך אישית לכל אחד מבני הזוג. התקציב האישי יחולק לאחר פטירת אחד מבני הזוג לשני תקציבים שווים: לתקציב עיזבון הנפטר ולתקציב החבר, בן הזוג השני. הן קרן החיים של הנפטר והן תקציב העיזבון, יחולקו על פי צו הירושה.

כזכור, הקבוצה מחזירה את עלות אגרת הירושה ופירסום בעיתון. חברים שירצו לפעול לחלוקה מיוחדת של הכסף לאחר 120 יצטרכו לכתוב צוואה. אם נראה צורך, נארגן ערב הסברה לחברים שמעוניינים בכך.

על סדר יומה של האספה הקרובה שלושה נושאים. הסעיף הראשון יעסוק באופן ניהולן של אספות החברים. מצד אחד, ניתן לחזור ולקיים אספות בחדר האוכל, לפחות ב"יתו ירוק". מצד שני, השנה האחרונה הראתה לנו את יתרונותיו של הזום, שהתבטאו במספר משתתפים רב יותר, במתן אפשרות השתתפות לשני בני זוג עם ילדים קטנים, בדיון קולח ובמספר רב יותר של חברים שנכונים לדבר ולהשתתף באופן פעיל. לצד היתרונות לחברים צעירים, יש להביא בחשבון קושי של חלק מהחברים הוותיקים להפעיל זום ובעיקר, לדבר אל המשתתפים באמצעותו.

הסעיף השני יוקדש להצגה של תוכנית העבודה של המזכירות. התוכנית מחולקת לארבעה חלקים: תוכנית המזכירות, המשק, הקהילה, ותוכניתה של ועדת משאבי אנוש. אנו רואים בתוכנית הצהרת כוונות לציבור כולו, ומצפים לשמוע תגובות, גם אם אין כוונה לאשר את התוכנית בהצבעה. הכנת התוכנית והצגתה הן חלק מההטמעה של תהליך ההסדרה של משק וקהילה.

אם יישאר זמן, נחל בהצגתו של תמחיר 2020, בתקציב הקיום. תמחיר 2020 הוא האחרון בשיטה הישנה, אך גם כך יהווה שלד לבניית התקציבים הבאים עלינו לטובה. את המשך התמחיר נציג באספה הבאה.

חידוש ארוחת הבוקר

ההקלות בהגבלות הקורונה מתירות לנו לחדש את ארוחת הבוקר, שאיננה פועלת מזה כשנה.

"דור דור ונבוכיו – דור דור ומוריו". מהותן של שאלות האמונה היא, שלעולם
 נשארות בבחינת שאלות נצח. התשובות שניתנו - הן תשובות שעה. השאלה
 תעמוד לעד. עוצם מבוכת דורנו נראה בכך שלא היתה בידינו גם תשובת שעה".
 צוריאל, בתוך הזרם ונגדו, עמ' 21, "דורנו מול שאלות הנצח")

חוג הכושר בהדרכת פז, יתקיים באופן חד פעמי
 ביום רביעי הבא, ט"ז באייר 28.4, בין השעות
 19:00-18:00 **בחדר הכושר** .
 מצטרפים חדשים - יתקבלו בברכה,
 תודה רבה . נחום ריין

אחות כוננת בשבת פר' "אחרי מות-קדושים" – **אורית פרל**.

- * שעות הקבלה של ד"ר מיטל במרפאה יפורסמו ביום ראשון בקבוצת הווטסאפ "ידיעות יבנה".
- * **אנו מזכירים** שבימי שלישי, בין 08.00 ל-09.30, מתקיימת ישיבת הצוות.
- * **ימי שישי במרפאה**: יום שישי ה-23/04/21 - **אורית**. ב-30/04/21 – המרפאה סגורה.
 במקרים דחופים בלבד, ניתן לפנות לאחות בית סביון.
- * **תזכורת!** - בדיקות דם, יש לתאם תור מראש מול המרפאה.
- * **אנשים ללא תו ירוק** מתבקשים לתאם מראש הגעה למרפאה, על אחת כמה וכמה, מי שמרגיש
 לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא עליו ליצור קשר טלפוני.
- חירום** : אחות בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

רק בריאות, צוות המרפאה

שִׁיר אֵינְסוֹפִי |

יהודה עמיחי

בְּתוֹךְ מוֹזָאוֹן חֲדָשׁ

בֵּית כְּנֶסֶת יֶשׁוּ,

בְּתוֹךְ בֵּית הַכְּנֶסֶת

אָנִי,

בְּתוֹכִי

לְבִי,

בְּתוֹךְ לְבִי

מוֹזָאוֹן,

בְּתוֹךְ הַמוֹזָאוֹן

בֵּית כְּנֶסֶת,

בְּתוֹכוֹ אָנִי,

בְּתוֹכִי

לְבִי,

בְּתוֹךְ לְבִי

מוֹזָאוֹן

על השירים : יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת : bimkomon@gmail.com
המערכת : דינה ספראי, טליה גולדברג, רעיה זלקינד, ניר יעקבי ושרית פישביין.